Mužský černý oblek

1 zvláštní pár kalhot
1 pár šil
1 hedvábný nakrčník
vše za **$4.90**

Tuto zvláštní nabídku máme ztě příčiny, byste seznámil se s naším oddělením. Prodáváme všechny druhy mužských, ošských a dětských oděvů za velkoobchodní ceny. Můžete ušetřiti jmě polovici, koupíte-li i oblek u nás. Pište pro náš talog mužských oděvů. Pište si pro náš ...log dámských obuvi a ozdobného zboží, ošleme Vám je zdarma. Tato velká $4.90 nabídka jest podvuhodné ceny. Kabát ...ven dle nejnovější mody, zapíná se na tři knoflíky, má široká ramena a prostranné rukávy. Jest pěkně šit, pěkně padne, knoflíky dobře drží a látka jest prvé třídy. Zvláštní pár kalhot dobré kvality, zhotovený z worstedu, v retailu by stál $2.00. Nákrčník je hedvábný.

Máme tyto obleky ve všech velikostech od č. 34 do 44 kolem prsou, od 30 do 42 kolem pasu a od 30 do 35 v délce kalhot od rozkroku. Objednejte jeden z těchto zvláštních skupin! Udejte míru v prsou, kolem pasu a délku kalhot od rozkroku a my zaručujeme Vám, že vše dobře Vám padne.

Máme velký ilustrovaný katalog který obsahuje velkoobchodní ceny na úrovertík, střižní zboží, vějíry, obuv, náhradní zboží, klobouky, farmářské nářadí, tuggy, hlučné zboží, sportovní potřeby, hudební nástroje, knihy a vše, co potřebujete. Vyplatí se Vám, pošlete ji si proň. Pošl me Vám jej vyplacené zdarma. Pište ještě dnes!

JONES BROS. MERCANTILE CO.,
42x26 1390 West 9th St., Kansas City, Mo.

Pí. Rosie Kretchmer

ranhojička a vyrabitelka
proslulé české bylinné a
kořenné masti.

Tato mast jest ve veřejnosti přes 20 roků. Hojí zastaralé a čerstvé rány, kostižer, revmatismus, hřej, otravu krve atd. Na sta odporučení po ruce. Krabička stojí 50 centů. Na venek poštou 55 centů. Adresujte: 5k12

MRS. ROSIE KRETCHMER,
1942 So. 16th St., Omaha, Neb.
Hledám jednatele v každém městě.

Chas. H. Stiller

vlastní vzorně zařízený

HOSTINEC

na rohu 13. a Howard ul.

Má na skladě vždy nejlepší importované doutníky i domácí vína a likéry.

Storzův ležák vždy na čepu.

Chutný zákusek vždy po ruce
Zastavte se na jednu.

Závod řeznický a uzenářský

....vlastní....

Frank J. Semin
1321 William Str.

Zajděte k němu a přesvědčíte se o znamenité jakosti zboží, kteréž těší se všude výtečné pověsti. Má vždy hojnou zásobu čerstvého masa všeho druhu. Stačí jen jednou koupit a zákazník stane se stálým odkupníkem. Objednávky možno učiniti též telefonem: Red 2172.

Máme.. 18224 telefonů

v Omaze

a South Omaze

Zavolejte: Douglas 2, Contract Dept.
a objednejte si jeden pro
svůj domov.

NEBRASKA TELEPHONE CO.

Vzorně zařízený **HOSTINEC**

....vlastní....

Frank :: Semerád
16. a William ul., Omaha, Neb.

Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované plzeňské stále na čepu. Karbelova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém. Teplý zákusek na poškání.

J. F. Přenosil

stavební kontraktor,
Bruno, Neb.

Vykonává veškeré práce do oboru jeho spadající. Potřebujete-li postaviti chýši, cementový chodník, anebo je kdokoliv potřebuje zednickou a tesařskou, kraftčne s dávnou na něho. Za práci vají ručí a jeho ceny jsou nejlevnější. Rozpočty na stavby dodá na požádání. 7k12

— **Předplatte se na "Pokrok" do Čech, pouze $2.00 ročně.**

V. A. JUNG:

Rodina Petra Běla

Románu ze života českých farmářů v Nebrasce.

Míjel den po dni, týden po týdnu. Docházel jsem, kromě po dělání, denně k Červeným vyučovat Fanynku. Byla to chápavé a bystré děvče. Byla už hotova s číslicemi, a starý Červený poslal si pro svou ovdovělou sestru, aby pomáhala při hospodaření a v domácnosti, tak že Fanynka měla nejen část všedního dne, nýbrž i celou neděli pro sebe. Její otec zářil radostí, když mu Fanynka v neděli mohla předčítati z novin. V celém okolí nemluvilo se o mně jinak nežli jako o Fanyněině nápadníku, a Červený, kdykoli se ho na to někdo dotazoval, pokaždé tajemně a významně se usmál, hrabaje se ve vousech. "No, nějaké to bude," říkával. Paní Bělová přidávala teď Fanynce pokaždé o půl lokte více, kdykoliv se Červených zastavovali v krámě pro nákup.

Anežka psávala rodičům často — někdy dvakráte týdně. Hrklo ve mně, kdykoliv jízdný poslíček s koženým vakem, přehozeným přes sedlo, podával paní Bělové u kuchyňských dveří psaní od Anežky. Popisovala dopodrobna všechny své výlety a návštěvy, ptala se na to neb ono doma, ale o mně nikdy ani zmínky, ani sebe menší pozdrav. Zvykal jsem tomu ponenáhlu. Její rysy v mé paměti bledly, a připomínaly mně ji pouze krátké a řídké návštěvy dra. Van Lindena, jehož obličeji připadal mně čím dál tím pustější a zpuchlejší jako po prohřešených nocích. Nepochybně uslyšev o mých domnělých námluvách u Červených, učinil pokus i přiblížiti se mně.

I na Anežčina koně jsem zanevřel. Zdál se pro mne být už příliš pomalý a krotký. Osedlal jsem si nejbujnějšího ze stáda a prohánět se na něm po prériích. Jehal jsem si do vysoké trávy a díval se do oblohy, pokuřuje si při tom z krátké dýmky. Anežka by mne byla nemusila už ani vybízet, bych neodjížděl — líbil se mně takový život i bez ní. Vzpomínal jsem na Victora Lavalla, jak je šťasten, že se může toulat po lesích za zvěří. Zdá žádné kromě stepních šakalů a sviňuch nebylo, tak že zrovna když jsem býval nejtuláčtěji naladěn, zahánět mne hlad domů. Lavalle poslal slíbený párek kolouchů třetí den po našem rozchodu; přinesli je v náruči dva indiánští chlapci, z nichž jeden, Nošihaha, přihlásil se o slíbenou kuřžečku.

"Co dělá Lavalle? Kde je?" táží se chlapec.

— Nevím; poslal kolouchy po jiném Indiánovi své matce, která teprve řekla nám, kam je máme zanést.

Indiáni přicházívali nyní k nám na druhý břeh, aby si nakupovali zásoby slaniny a kukuřičné mouky na zimu, neboť zatahovali se do hlubokých a hustých lesů při horejším toku Niobrary. Nechávali své koníky na břehu a přicházeli husím pochodem pěšky kolem Bělových lesa a obory, kterou obstupovali, dívajíce se skulinami na jeleny a druh ma.druba jako malé děti a vytržení pokřikujíce. Bývalo jich někdy plný krám, všeho se dotýkali a ohmatávali. Ženy jejich s vlasatými dětmi rozkládaly se po podlaze a nosily k nám ve svých hadrech blechy. Indiáni kteří neuměli počítat a neznali ceny peněz, měli k paní Bělové neobmezenou důvěru. V její přítomnosti vážnost a ztrnulost jejich obličejů mizela — smáli se a žertovali jako jiní lidé. Nikdy se nestalo, aby byli v krámě něco pod londně si přivlastnili.

Starý Červený přibral své sestře službu. Fanynka neměla teď skoro co dělat. Všimnul jsem si, jak jí zbělely a zmačkly ruce a jak její snědá pleť se vybarvovala ve světlejší a jemnější. Pravda, byl už pozdní podzim — slunce už tak nepřihřívalo; avšak i její rysy, které byly jinak pěkné a pravidelné, hlásily se v soulad s jejím duševním zaměstnáním.

Starý Červený sám jednou dávnotně prohlásil, že vezme Fanynce učitelku zpěvu a hudby, která právě v okolí dávala dveřím zámožnějších farmářů hodiny, objíždějíc své žáky koňmo. "Aby u těch Bělů viděli, že také jiný můžeme mít učené děti!" dodal Fanyn tatík, zapomenuv, že mně přede dvěma měsíci řekl, že lépe jest ukládat peníze do prasat nežli do piana. Pochválil jsem mu to.

Zdržoval jsem se teď u nich dále. Byl listopad a lámala se kukuřice. Zacházel jsem hned po hodině a po příchodu Fanyčiny učitelky za Červeným do pole a pomáhal mu trhat klasy s uvadlých kukuřičných stonků, které toho roku vyrostly tak vysoko, že by nebylo bývalo mezi nimi jezdce i s koněm vidět. Právě když jsem vlezl jednou na vůz, abych nahážené do něho klasy rovnoměrně rozhrnul, přistoupil Červený k vozu a popleskávaje mně po holinkách, pravil: "Tak se mně líbíš. Povídám ti, nechoť od nás a vezmi si mou Fanynku — je po tobě bezmála celá blázen. Myslím, že kdyby se ti nelíbila, nebyl bys ji nežil. Co tomu říkáš? No, ale dej si proto přece na rozmyšlenou," pravil Červený, vida, že mne jeho neočekávaná nabídka zarazila. — "vždyť není na spěch!"

Nevím, čím to bylo — v mé mysli vybavila se Anežčina podoba — tak, jak jsem ji poprvé spatřil v oboře, smějící se, prostovlasá a ozářená sluncem. Spěchal jsem od Červených k někomu, kdo by mně o ní mohl dát intimnější zprávy nežli paní Bělová nebo Karel. Tu vzpomněl jsem si na Bessii. Ano, s tou si jistě Anežka dopisuje hodně důvěrně.

Zaměřil jsem ke škole, odkud již po dvou hrudy se děti, nejdříve děvčátka, potom chlapci. Bessie zavřela školu, odevzdavši klíč jednomu z chlapců, jehož matka ve škole poklizívala. S Bessií jsem od započetí školního roku ještě nemluvil — viděl jsem ji dnes podruhé. Připadala mně krásnější nežli při prvním setkání — únava odpoledního vyučování dodávala jí jakéhos unylého půvabu.

Nemohla mne poznat — sesílil jsem, a můj obličej byl skoro tak bronzový jako obličej Indiánův. Vyplísnila mne, že jsem jich nikdy nenavštívil a potom mně blahopřála ke známosti s Fanynkou a vyslovila potěšení, že se aspoň mezi nimi usadím.

"Kdo vám, slečno Jenningsova, řekl, že mám známost s Fanynkou?"

— Můj Bože, vždyť je to veřejným tajemstvím! Myslíte, že i když tu lidé mají k sobě daleko, povězt o nich cestou se vleče? Naopak, cestuje tím rychleji a tím laciněji se hltá. Jak by to bylo hezké, abychom všichni měli svatbu v jeden den! Vy s Fanynkou, já s Karlem a Anežka — —

"Ustaňte, prosím vás, slečno Jenningsova, Anežka si nevezme a nesmí vzít dra. Van Lindena!"

Bessie podívala se na mne s úžasem. "Jak pak si ho nevezme," pravila, "když mně psala, že si už v Sioux City dala ušít svatební šaty!"

Vedle této zprávy vyvrácení pověsti o mé známosti s Fanynkou připadalo mně tak nepatrným a bezvýznamným, že jsem se o ně ani nepokusil. Bessie by se mně byla musila vysmát, kdybych jí byl řekl, že jsem se Fanynky najal jen ze vzdoru proti Anežce, neboť říci jí nepravdu se mně nezdálo — dnes více nežli jindy byl jsem přesvědčen, že jsem se z pouhého milordenství Fanynce za učitele nenabídl.

"Dovolte mně, slečno, jednu otázku," pravil jsem jí, držíc střemen jejího bělouše, zatím za ona vyšvihovala se do sedla a urovnávala si šaty. "Myslíte, že slečna Agnes běře si dra. Van Lindena z lásky?"

— To by vám nejlépe mohla zodpovídat slečna Agnes sama, neboť já nemám práva mluviti za ni, — pravila Bessie, hledíc na mne s koně pronikavě a překvapeně, "avšak, tážete se ze zvědavosti či z vlastního zájmu? —

"Z jejího zájmu. Víte, že dr. Van Linden jest otcem Innanošina dítěte a původcem smrti jeho?" K vlastnímu svému zájmu nechtěl jsem se přiznat — nepřišel jsem se zpovídat, nýbrž vyzvídat. Znal jsem se jen k tomu, s čím jsem u Bělů začal hned v první den.

— Ano, vím o tom od Karla, a jeho mínění, také pes vám známé, je rovněž i mým míněním. —

"Ještě jednu otázku: Je vám známo, že dr. Van Linden slečnu Agnes proti vám popuzoval?"

— Popuzoval-li dříve, tedy to nyní zase napravil a vyslovil své potěšení nad naším nynějším dobrým poměrem. —

"Na tom on nemohl nic změnit — podjezd, kde nemohl přeskočit. Víte, slečno Jenningsova, že mám o něm špatné mínění. Nenávidím ho — tím více, jelikož se mi nemohu nijak dostat na kůži. Nepořídil jsem u nikoho ani u vás."

— Také nepořídíte. Každý je strůjcem svého štěstí, a proto se o to nestarejte. Může-li však vám býti útěchou moje nejsoukromnější mínění o dru. Van Lindenovi tedy vězte, že já být slečnou Agnes nemohla bych ho nikdy milovat. Buďte zdráv! —

Na svahu děje.

Jednoho jitra přišli k Bělovům zedníci a tesaři; ještě do večera vykopali základy a Bělův čeledín přivážel z blízkého lomu kámen, zatím co stavitelovy pozvozy dopravovaly ostatní stavivo. Dr. Van Linden přicházel skoro denně dívat se, pokud pokročila stavba — měl to býti jeho a Anežčin příští domov. Z oken svého pokoje mohl jsem vidět, jak práce roste tesařům pod rukama. Byl konec, konec všeho — viděl jsem, že Anežka je pro mne ztracena. V tom poměru, jak se zvedal nový dům, připadalo mně, jako by to vstupala voda ve vězení, ve kterém jsem byl přikován a měl v něm zahynout. Sežloutlé prérie s poletujícím babím létem přestaly mít pro mne půvab. Nějak musil jsem svůj neklid rozptylovat. Petr Běl vypovídal se už ze svých bohatých zkušeností a paní Bělová měla více práce, nežli mohla zastat. S Karlem vídali jsme se jen při obědě, v neděli sedal na koně a jezdil k Jenningsovům. Přehlížel jsem k Červeným.

Starý Červený dával mně jaksi dlouho na rozmyšlenou. Bál jsem se ho a na pole za ním už nechodil. Fanynka dívala se na mne po očku a bázlivě. Viděl jsem na ní, že se stydí za tatíkovy řeči, které nevedly k žádnému cíli. Jen tak jsem si mohl vysvětliti její nenadálou otázku, zda-li se na ni nehněvám.

"Proč?"

— Že jsem chtěla, aby si lidé myslili, že za mnou chodíte. Víte, tehdy jsem byla ještě tak hloupá. Odpusťte mně to, mrzí-li vás to, — A Fanynka zakryla si rukama obličej a dala se do pláče.

Jak mně jí bylo líto! Anežka si se mnou hrála jako kočka s myškou a Fanynka se mně odevzdávala pokorně a beze lsti.

"Kdybyste mne byl raději nechal takovou, jaká jsem byla dříve!" zavzlykala.

— Vidím, že k vám příliš často chodím, Fanynko, — řekl jsem jí chlácholivě, pohladiv ji černou hlavičku a snaže se odtrhnouti jí ruce s obličeje. — zvykla jste si na mne příliš. Učiním vám návrh — přestanu k vám asi dvě neděle chodit; tak zacpeme lidem ústa a vy aspoň částečně vrátíte se tam, odkud jsem vás vzal. Pak snad přihlásí se někdo jiný.

"Ne, to není to, to není to!"

— Tedy já se v té době vrátím do sebe a pak uvidíme, co se dá dělat. Souhlasíte?" —

"Co mám dělat? Máte mne ve své moci."

Uhlídal jsem si kdysi vůči Fanynce opatrnost. Kdysi! Jaká byla tehdy Fanynka? A jaká je dnes? Věru, že by bylo škoda zůstavit ovoce své práce jinému — dokonce nějakému drsnému člověku, který by jí nedovedl ocenit. Nejsou dvě neděle příliš dlouhá doba na rozmyšlenou tam, kde takové dobré srdce a tak plné ruce se mně nabízely samy — srdce, které zatím bude krvácet netrpělivostí? Ne, to nesmí být — ať si Anežka vezme dra. Van Lindena — jaká z toho pro mne škoda? —

Ano, nyní půjdu k Bessii a řeknu jí, že pověsti o mé známosti s Fanynkou jsou do slova pravdivy? — —

* * *

"Právě dnes," pravila Bessie, "dostala jsem lístek od slečny Agnes, "zakazuje vás pozdravovat a vyslovuje potěšení, že jste odtud neutekl."

Pokračování.

PROČ JE TO

že tak mnoho chorob, které zjevně vzdorovaly zručnosti proslulých lékařů podávají se klidnému vlivu obyčejného domácího léku

DRA. PETRA

HOBOKO

Protože ono jde přímo na kořen zla, nečistotu v krvi. Je připraveno z čistých zdraví prospívajících kořínků a bylin a je v užívání po více než sto roků—dosti dlouhou to dobu, důkladně jeho hodnotu zkusiti.

Ne jako jiné léky, nelze ho dostati v lékárnách, nýbrž dodává se lidem přímo od jediných vyrabitelů a majitelů. Pište

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
112-118 So Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

50,000 KNÍŽEK ZDARMA PO POŠTĚ

TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým zdrojem vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, ztracenou mužností, nervosní chorobou, otravou krve, kapavkou, neduhy žaludeční ledvin a měchýřové. Kniha ta Vám objasní jak se snadno vyléčiti doma a jistě. Pište nám česky.

Porada zdarma. Úřední hodiny od 9ti do 5ti V neděli od 10ti do 2hé odpoledne.

DR. JOS. LISTER & CO.,
40 Jarborn St., S A 7 CHICAGO, ILL, U. S. A.

Příroda vyhojí nemoce!

K vyhojení nemocí, jako revmatismu, neduhů jaterních, žaludečních a vůbec všech jiných, potřebovalo se již za starých časů v Čechách vod minerálních. Dle uznání lékařského a odporučení sta nemocných, kteří byli vyléčeni, jest **minerální voda v Excelsior Springs** nejlepší zde v Americe. Zasíláme tuto léčivou vodu v pětigalonových plechách expresem za $1.50. Expresní zásilka Vás mnoho nestojí. Na příklad do Cedar Rapids, Ia., anebo do Omahy, Neb., stojí odtud 83 centů. Dopište si o cenu a podrobnosti. Ustanovíme dobrého a spolehlivého člověka v každé osadě jako jednatele. 50x13

SALT SEA WATER CO., Excelsior Springs, Mo.

KDYŽ JEDETE

do Excelsior Springs, Mo.,

na vyléčení, ubytujte se v jediném českém hotelu **OMAHA HOUSE** v tomto městě. Hotel tento nalézá se ve středu města, pouze block od pošty a jest střediskem krajanů, kteří jedou do Excelsior Springs na léčení. Vzorná česká kuchyň, pohodlné čisté světnice a výtečným zařízením. 8 účtou 3k8

JOSEF ČERVENKA, OMAHA HOUSE,
EXCELSIOR SPRINGS, MO.

Navštívíte-li Excelsior Springs, Mo., JISTĚ VEZMĚTE SI KOUPELE V

Moorefieldově Lázeňském Domě.

(MOOREFIELD'S BATH HOUSE.)

Nejlepší lázně pro revmatism a jiné nemoci dle souhlasných vědeckých method. Parní, solné, turecké a elektrické lázně jsou naší zvláštností. Zkouška Vás přesvědčí. 3tf

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodává ve velkém

Tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovné zboží všeho druhu.

9th and Harney Str. Omaha, Nebr.